

KÖZLEMÉNY

Az országos elnökség szeptember 29-i, a budapesti főpolgármester jelölt személyével kapcsolatos állásfoglalása, - amely lényegét tekintve arról szólt, hogy az MSZP nem támogathat egy, saját bevallása szerint is jobboldali, illetve liberális politikust - túlmutat a fővárosi önkormányzati választásokon.

Félreérthetetlenül azt üzente, hogy a július 24-én megválasztott elnök és elnökség véget kíván vetni a sodródásnak és a látszatpolitizálásnak. Nem akar részese lenni az olyan, üres spekulációkon alapuló politikai gyakorlatnak, amely hamis számtanpéldákon keresztül azt sugallja, hogy elég „összefogni” az úgynevezett „baloldali” pártoknak ahhoz, hogy a FIDESZ legyőzhetővé váljon. Amit természetesen a legutóbbi választások látványosan cáfoltak, de még mindig vannak, akik hiteles, valódi mondandó hiányában, döntően személyes, vagy csoport érdekből „összefogás-pártiak”.

Még mindig vannak, akik úgy gondolják: elég a győzelemhez, ha azok a személyek és kisebb-nagyobb csoportok összeállnak, akiknek nem kis mértékben köszönhető, hogy a FIDESZ kétszer is kétharmados győzelmet aratott, és emelt hangon azt mondják, hogy a FIDESZ-nek, illetve Orbán Viktornak menni kell! Személyes megnyilvánulásaikból még véletlenül sem tűnik ki, hogy felelősséget viselnek a már bohózatnak is csak jó indulattal nevezhető, rendre kialakuló helyzetekért. Nyilvánvaló, hogy tökéletesen hülyének nézik a választókat, miközben a demokrácia letéteményesének tartják magukat.

Mindezen körülményekre tekintettel különösen fontosnak tartjuk az alábbiak hangsúlyozását:

1. Az MSZP demokratikus, nemzeti elkötelezettségű, baloldali politikát kíván folytatni! E meghatározás mindhárom eleme egyaránt fontos.

Az MSZP sorsa – az ország érdekében tett eddigi erőfeszítései okán, de minden hibája és mulasztása, valamint a hazug módon ráaggatott, még az Alaptörvényben is sunyi módon megfogalmazott elmarasztaló megállapítások ellenére is – összefonódott a rendszerváltozás útján elinduló Magyarország sorsával. Az MSZP-t létrehozó személyek és közösségek őszintén hittek és hisznek a demokratikus Magyarországon, a szabályozott piac keretei között kibontakozó verseny teljesítményre sarkaló erejében, amelynek legfőbb célja az emberek, a családok boldogulását elősegítő munkahelyek, források létrehozása és fenntartható működése.

Ettől a hitünktől súlyos kudaraink és a mai közállapotok sem tántorítanak el bennünket. Ellenkezőleg. Nekünk mindenen előtt arra kell figyelniünk a jövőben, ami az embereket foglalkoztatja. A segítségre szorulóknak nem szólamokra, elvont okoskodásra van szüksége,

hanem segítségre. A baloldali politizálás mindig is közösségekre épült, és közösségeket szolgált. Beleértve a legkisebb közösséget, a családot és a legnagyobbat, a nemzetet.

Mindez azt is jelenti, hogy nemzeti elkötelezettségű, demokratikus, baloldali szocialista-szociáldemokrata néppártként kívánunk működni, és visszaszerezni a választók bizalmát.

Olyan pártként, amely a munkanélküliség csökkentését, a szegénység mérséklését, ebből következően a családok boldogulását tekinti kiemelkedően fontos feladatának. Olyan pártként, amelyik nem más pártokat, hanem a szakszervezeteket tekinti természetes szövetségeseinek. Olyan pártként, amelyik az önhibájukon kívül rászorulóknak segítséget kíván nyújtani, s mindezt nem annak árán, hogy a középosztályt megsarcolja, amelynek kialakulását fontosnak tartja. Annál inkább nem, mert középosztályról alig beszélhetünk Magyarországon, annak ellenére, hogy a FIDESZ fontos politikai célkitűzésének tekintette a középosztály megerősítését, legalábbis erre hivatkozott néhány intézkedésénél, például az egy kulcsos jövedelemadó bevezetésénél, amellyel az SZDSZ által képviselt adópolitika örökösévé lépett elő.

Mindebből az is következik, hogy gazdaságpolitikai megfontolásaink nem a neoliberais közgazdasági felfogás azon elveire kívánnak támaszkodni, amelyek eluralták az MSZP korábbi koalíciós kormányzását. Nem hiszünk, mert nem is hihetünk a piac mindenhatóságában, így önmagában nem tartjuk szentségtörésnek a nagyobb állami szerepvállalást sem, feltéve, hogy nem öncélú, nem pártpolitikai érdekek vezérlik és nem a klientúra építését szolgálja.

Fontos, hogy utat találjunk a vidékhez, ahol a legtöbb olyan ember él, akiket nem szólított meg a politika. Lényegében ugyanezt lehet elmondani a fiatalokkal kapcsolatban is, amelynek jelentőségét nem lehet eléggé hangsúlyozni.

Ahhoz, hogy az MSZP valóban megújulhasson, fel kell bontani korábbi érdekházasságát a liberális politikai erővel. Ma már bizonyos, hogy az utolsó két parlamenti választás és a mostani önkormányzati választás történelmi kudarcát nagymértékben ez a frigy okozta. Fenntartása további társadalmi bázis-szűküléssel járna, a liberálisok sem középről, sem a bizonytalanok táborából nem képesek szavazókat szerezni, az MSZP bázisát viszont tovább morzsolhatják. Ezzel párhuzamosan, illetve épp ezért baloldali élethelyzetű emberek további csoportjai csapódnának a jobb- és szélsőjobb pártokhoz, anélkül persze, hogy ezzel társadalmi helyzetük javulna.

A feladat ráadásul kettős: érvényt kell szereznünk a hagyományos szocialista-szociáldemokrata értékeknek, mert egyáltalán nem állíthatjuk, hogy idejét múlt lenne igazságról, szolidaritásról, esélyegyenlőségről, szociális biztonságról beszélni. De közben változott a világ, és ma már a klasszikus fogalmak sem ugyanazt a jelentést hordozzák, mint néhány évtizeddel ezelőtt. Nem beszélve az új kihívásokról, amelyek részben a globalizációval, részben a demokratikus működés elmúlt évtizedekben – nem csak

Magyarországon - szerzett tapasztalataival, a piac működésének elégtelen szabályozásával, az állami szerepvállalás értelmezésével, stb kapcsolatosak.

Másként fogalmazva: A baloldali értékeket mindenféle aktuálpolitikai kompromisszum nélkül szükséges képviselni. Ehhez a világ, Európa, a régió és nem utolsósorban hazánk pontos valóságismeretéből érdemes kiindulni. A baloldali világszemlélet középpontjába a korszerű egyenlőség- gondolatot kell állítani, ami nem azonos az egyenlősdivel, de elveti „a piac mindenre gyógyír” gyanús szavatosságú receptjét. A társadalmi felelősség a társadalom minden szereplőjét terheli, a tőketulajdonosokat és a tőke nélkülieket is, de korántsem azonos mértékben és arányban! A korszerű baloldalnak ezt a mértéket és arányt kell megfogalmaznia, így természetesen sohasem állhat kizárólag a tőketulajdonosok oldalán.

2. Viszonyunkat a demokratikus ellenzék más pártjaihoz érték alapon kell alakítanunk.

Mindennek kiinduló pontja, hogy az MSZP saját, meggyőződéssel vállalt útját kívánja járni. Ennek az útnak a neve – ahogy jeleztük – nemzeti elkötelezettségű, demokratikus, baloldali politika. Ezért nem értjük, miért akarja Gyurcsány Ferenc egy fedél alá hozni az MSZP-t, a DK-t, illetve az Együtt-PM-et. Pontosabban nagyon is értjük. A minimális támogatottsággal rendelkező DK-nak szüksége lenne az MSZP támogatottságára, amely a DK támogatottságának többszöröse és szüksége lenne az MSZP szervezetére. Ezt a modellt mi ismerjük, és azt is megtapasztaltuk, hogy hová vezet.

Ezért szeretnénk világossá tenni, hogy Gyurcsány Ferenc e tárgyban napvilágot látott nézetei, némely korábbi MSZP-s vezető, valamint a liberális és a jobboldali sajtó ehhez kapcsolódó megnyilvánulásai részben hamisak, részben pedig összekeverik a szezont a fazonnal. Ugyanis szó nincs itt „három baloldali párt” viszonyát, az „összefogásban rejlő politikai erőt”, stb. érintő kérdésekről.

Meglehet, hogy politikájukban jelen vannak a baloldali politizálás egyes elemei, de a DK és az Együtt-PM nem baloldali politikai formációk. Megnyilvánulásaik alapján – ha valamihez egyáltalán közel állnak – az sokkal inkább egy eklektikus liberális politikai felfogás, de semmiképp nem a baloldaliság. Ha őszinték akarunk lenni, meg kell mondanunk, hogy az MSZP-nek is van éppen elég teendője, hogy az általunk definiált baloldali párt eszményének megfeleljen. Ezért aztán három baloldali párt hiányában nehéz lenne támogatni az: „álljon össze a három baloldali párt” elnevezésű projektet.

Ha valaki mindebből azt a következtetést szeretné levonni, hogy elutasítjuk a liberalizmust, a liberális politikai felfogást úgy ahogy van, akkor tévúton jár. Ellenkezőleg. Tisztában vagyunk a liberalizmus, mint eszmeáramlat történelmi szerepével, érdemeivel, nemcsak a világban, Magyarországon is. Tiszteletben tartjuk, hogy a liberális eszmét képviselő politikai mozgalmak Magyarországon is sokat tettek azért, hogy ma magától értetődők legyenek a többpártrendszeri parlamenti demokrácia, a piacgazdaság legalapvetőbb szabályai, követelményei, hogy megőrzendő értéknek tekinthessük az emberi szabadságjogokat, az emberi méltóság érvényesüléséhez szükséges feltételeket, és így

tovább. Ez azonban nem jelenti azt, hogy minden lényeges kérdésben ugyanazt gondoljuk, mint a liberális politikát képviselő politikai formációk. Kiváltképp igaz ez a gazdaságpolitika egyes elemeire, a nemzeti identitás fogalomkörébe tartozó egyes kérdésekre, az állam szerepével kapcsolatos felfogásra, és így tovább. (Arról itt most nem is szólva, hogy nem kívánunk közösséget vállalni azzal a mentalitással, amelynek persze semmi köze a liberalizmushoz, viszont nagyon is jellemző (volt) a magyarországi liberális politikusok többségére és a liberális médiumok jó néhány hangadó személyiségére, hogy tudniillik egyfajta értelmiségi gögöt, fensőbbiséget sugároznak, ők azok, akik tévedhetetlenül tudják minden problémára a megoldást.)

Mindemellett tisztában vagyunk azzal, hogy lehetnek olyan körülmények, amelyek választások alkalmával az együttműködés valamilyen formáját lényegében elkerülhetetlenné teszik. Ilyen körülmény a választási törvény sajátos szabályrendszere, a demokratikus ellenzék valamennyi pártjának eltökéltsége a FIDESZ rezsim leváltását illetően. Ez azonban alkalmi „szövetség”, amelyben nem kell feladnia senkinek a saját arcát.

Mindebből következően mi azt szeretnénk, ha mindenki tenné a saját dolgát. Érdekeltek vagyunk abban, hogy a demokratikus ellenzék pártjai külön-külön és együtt is erősödjenek, Ehhez pedig meg kell találniuk politikai befolyásuk növelésének módját. Ennek a feladványnak a teljesítése elkerülhetetlen és nem helyettesíthető azzal, hogy azzal kábítjuk az embereket, hogy amennyiben összefogunk, akkor erősebbek leszünk. Mert attól, hogy a jelenlegi elégtelen befolyásunkat összeadjuk, az még nem lesz elégséges a FIDESZ leváltására. Ez egy megkerülhetetlen, elemi összefüggés, mint ahogy az is, hogy politikai programnak kevés, hogy le akarjuk váltani a FIDESZ-t...

3. Az elmúlt időszakban az MSZP megszólalásai döntő többségében - sőt voltak időszakok, amikor szinte kizárólag – a Fidesz, a kormány lépéseire, politikájához kapcsolódtak, azaz követő jellegűek voltak. Ez persze gyakran elkerülhetetlen, ám gondosan meg kell válogatnunk azokat a témaköröket, amelyek reagálást igényelnek és ennek megalapozottnak kell lennie.

A következő időszakban a hangsúlyt a saját javaslatokra, kezdeményezésekre kell fektetni. Ez természetesen az ország, a társadalom helyzetének pontos ismeretét feltételezi és nem kevés szakmai ismeretet, szellemi erőfeszítést igényel.

Csak példaként említjük, hogy a fentiek szellemében ilyen kezdeményezés lehetne a közvagyonnal és a közpénzekkel történő gazdálkodás átláthatóságának olyan törvényi szabályozása, amely a visszaélések lehetőségét érdemben csökkenti.

Vagy az, hogy a települési, kerületi önkormányzatok bázisán, - ahol a célszerűség, a települések kis lélekszáma indokolja – a járási hivatalok mellett hozzanak létre nonprofit módon működő, foglalkoztatást elősegítő szervezeteket, amelyek a közmunka szervezésén túl, „munkaerő-közvetítéssel” is foglalkoznak.

Továbbá az is, hogy társadalmi összefogással, kormányzati és önkormányzati intézkedéseket is magába foglaló, átfogó program induljon a szegénység mérséklésére, kiváltképp a gyermek éhezés megszüntetésére.

Említhetjük azt is, hogy minden fogadkozás ellenére alig történik valami egy zöldebb gazdaság, ehhez kapcsolódóan a megújuló energiaforrások nagyobb arányú hasznosítása érdekében, pedig ennek pozitív foglalkoztatási következményei is lehetnének, és a sort folytathatnánk.

XXX

Ezekben a napokban éppen 25 éve, hogy megalakult az MSZP. Azok a célok, amelyek jegyében létrejött ez a politikai formáció, ma is érvényesek. Az MSZP 1994-ben még abszolút többséget volt képes szerezni a parlamenti választásokon, volt arca, megközelítőleg olyan politikát folytatott, ami – az adott körülmények között - egy baloldali párttól elvárható. Az MSZP térvészése természetesen nem a klímaváltozásnak köszönhető, hanem annak, hogy letért erről az útról. Azok, akik ma a legalapvetőbb elveket is félretéve összefogásról szónokolnak, miközben mindent elkövettek, hogy a szocialista pártot szétzilálják, komoly felelősséget viselnek a mai helyzetért. Azért is, hogy ilyen mértékben meggyengült a társadalom immunrendszere. Mindannyiunk hasznára válna, ha végre őszintén szembenéznének önmagukkal, s energiájukat rombolás helyett építésre összpontosítanák.

Baloldali Tömörülés

Harmadik Hullám Platform

Népi Platform

Szocialista Platform